

Deforestation

Ang kagubatan ay mahalaga sa buhay sa Earth at sumasakop sa humigit-kumulang 30% ng pandaigdigang lugar ng lupa (FAO 2015). Kanlungan nila ang malaking bahagi ng biodiversity at gumaganap ng malaking papel sa pag-aayos ng CO₂.

Ang pangunahing sanhi ng deforestation ay ang pagbabago ng kagubatan sa lupa agrikultural. Sa kasaysayan, ang kagubatan ay unang nawala sa hilagang mga bansa. ngunit ngayon ay ang mga tropikal na kagubatan ang nanganganib.

Deforestation sa Tasmania, Martin Wegmann

Isang napaka lumang pagsasanay

Ang mga sinaunang tao ay nanirahan sa, o napakalapit, sa kagubatan na sakop lahat ng mga kontinente. Mangangaso: mga mangangalakal, nabuhay ang mga lalaki mga mapagkukunang ibinigay nito sa kanila: mga hayop, halaman, ligaw na prutas at berry. Ang pagkasira ng mga kagubatan, lalo na sa pamamagitan ng apoy, ay nagsimula noong Neolithic sa pagtuklas ng agrikultura, halos kasabay nito sa ilang rehiyon ng mundo: Gitnang Silangan at paligid ng Mediterranean, Tsina, Mexico... Upang magkaroon ng lupang taniman, sinusunog ng mga lalaki at na-clear, ngunit sa isang limitadong paraan sa laki ng mga populasyon noong panahong iyon.

Ang prosesong ito ay tataas sa paglipas ng mga siglo, lalo na sa Middle Ages sa Europe kasama ang mga clearing monghe na magtutulak pabalik sa mga kakahuyan makinabang sa mga pananim at parang. Sa panahon ni Charlemagne (ika-11 siglo), higit sa 1000 monastikong komunidad ang tumira sa kakahuyan at lumahok malalaking clearing. Sumasama ang mga magsasaka sa mga monghe sa paglilinis at sa lumalawak ang mga pananim sa kapinsalaan ng kagubatan, hanggang sa punto na sa simula ng digmaan Daan-daang taon na ang nakalilipas (ika-14 na siglo), ang France ay hindi gaanong kakahuyan kaysa ngayon.

Mula ika-16 hanggang ika-18 siglo sa France, ang kagubatan ay labis na pinagsasamantalahan: paggawa ng mga barko, uling para sa metalurhiya at suportang kahoy para sa mga minahan bakal at karbon; ang lugar ng kagubatan ay bumagsak sa mas mababa sa 9 milyon ng ektarya. Sa pagtatapos ng ika-19 at ika-20 siglo, ang mga ambisyosong reforestation (Landes de Gascogne) ay magpapahintulot sa amin na bumalik sa isang lugar na itinatag ngayon sa 16 milyong ektarya, o 29% ng pambansang teritoryo.

Para maalala

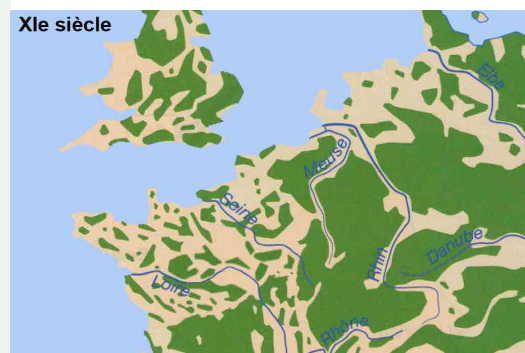
Mula noong sinaunang panahon, ang kahoy ay malawakang ginagamit na materyal para sa pagpainit, paggawa at paggawa ng kasangkapan (mga bahay, bangka) ngunit ang una Ang sanhi ng deforestation ay nananatiling pangangailangan para sa lupa para sa pagtatanim at mga alagang hayop.

Serge Defaye pagkatapos ng François Ramade, Elements of Applied Ecology, DUNOD 7th edition.

Pierre de Ronsard noong ika-16 na siglo ay kinuha ang pagtatanggol sa isang kagubatan sa kanyang rehiyon.

"Makinig ka, magtotoso, huminto ka ng kaunti sa braso mo!
Ang mga ito ay hindi mga kakahuyan na itinaon mo;
Hindi mo ba nakikita ang dugo, na tumutulo ng malakas,
Mga nimfa na nakatira sa ilalim ng matigas na balat?
Nakapatay na kalapastanganan, kung ang isang magnanakaw ay binitay,
Upang samsam ang isang nadambong na maliit ang halaga,
Ilang sunog, plantsa, pagkamatay at pagkabalisa
Deserve mo bang patayin ang mga dyosa natin, kontrabida?"

"Laban sa mga magtotoso ng kagubatan ng Gastine"
Pierre de Ronsard (1524-1585)

Clearings, Alexandrin

Isang acceleration sa modernong panahon

Ang kontemporaryong deforestation ay lubhang nag-iiba mula sa isang kontinente patungo sa isa pa at may maraming dahilan.

Ang hilagang hemisphere

Ito ang mga rehiyon ng uri ng Mediterranean, kasunod ng mga sunog, kung saan ang pinaka-apektado at nakita ang kanilang mga species ng puno. Ang huli ay nawawala sa pabor sa maquis o scrubland.

Ito ay pinatunayan ng napakalaking sunog sa Portugal o Greece sa nakalipas na dekada at kamakailan lamang noong California, kasunod ng napakatinding tagtuyot at hindi makontrol na konstruksyon na masyadong malapit sa mga kakahuyan. Nagawa namin tandaan din dito at doon ang labis na pagsasamantala ng ilang populasyon upang matustusan ang mga industriya ng kahoy (paper mill).

mga bansa sa timog

Ito ay sa southern hemisphere na ang deforestation ay nagpapakita mismo sa isang dramatikong paraan. Ito ay laging nagmumula sa walang kwentang aksyon ng mga lalaki sa kanilang likas na kapaligiran. Sa gayon ay napagmasdan natin ang labis na pagsasamantala sa mga kagubatan tropikal na lugar para sa mamahaling kakahuyan, halimbawa sa Thailand na nakita ang pagkawala species tulad ng Tek.

Ang tinatawag nating krisis sa panggatong ay makikita sa marami mahihirap na bansa, lalo na sa sub-Saharan Africa. Ang mga populasyon rural at kung minsan ang mga populasyon sa paligid ng lungsod ay mag-aani ng kahoy para sa pagluluto pagkain, na sinusunog sa napakababang kahusayan ng mga kalan, o para sa paggawa ng uling.

Ang koleksyon ng kahoy na ito ay ginagawa nang walang paggalang sa natural na siklo ng pagbabagong-buhay ng kahoy. mga nakatayo sa kagubatan. Ang mga ito sa kalaunan ay nawawala, nagbibigay-daan sa nasira na mga teritoryo, kung saan ang labis na pagpapakain pagkatapos ay humahantong sa sterility ng mga lupa, hindi angkop para sa anumang aktibidad ng tao (kababalaghan ng desertification).

Ang pagkasira ng mga kagubatan upang palitan ang mga ito ng mga pang-industriyang pananim. Ang masinsinang pagsasaka ay kasalukuyang pangunahing sanhi ng pagkasira ng ekosistema sa mga bansa sa Timog. Ayon sa kaugalian, sinusunog ng mga lalaki ang kagubatan upang magtatag ng lupang taniman, upang mapakain ang kanilang mga mahal sa buhay, ngunit ang Limitado ang mga puwang na kinauukulan.

Mula noong panahon ng kolonisasyon, sa Africa, Asia at South America, ang parehong kababalaghan ay umuunlad sa napakalaking sukat upang linangin i-export ang mga produkto: kakaw, kape, tsaa, mani, pinya...

Panggatong, Annie Spratt

Deforestation, Matt Zimmerman

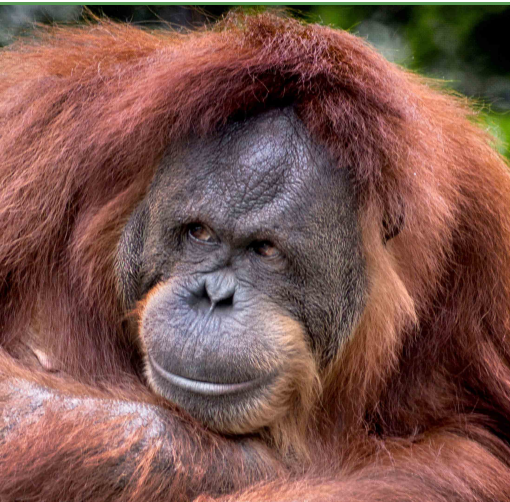

Tasmania, Martin Wegmann

Kamakailan at dramatikong mga halimbawa

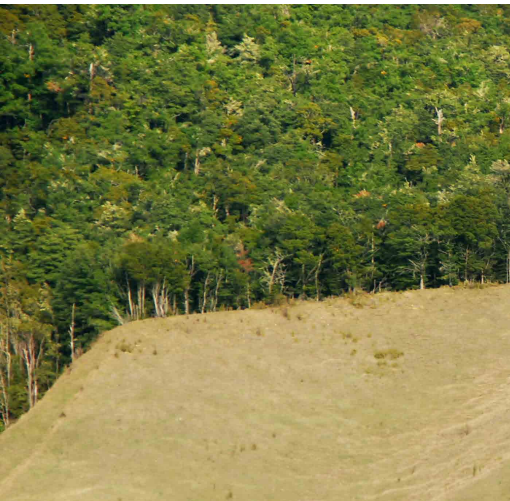
Sa lahat ng mga kaso na ipinakita, mahalumigmig na kagubatan at napaka-magkakaibang ecosystem na kumukupkop sa napakalawak na uri ng fauna ligaw at napakayamang flora, nawawala. Ang mga ito ay pinalitan ng malawak na nilinang mga lugar o ng mga parang, marami mas mahirap sa mga tuntunin ng fauna at flora at kung minsan sa pamamagitan ng disyerto.

Orangutan sa Indonesia, Pxhere

Sa Indonesia at Malaysia, ang mga tropikal na rainforest ay sinisira at pinalitan ng mga plantasyon ng palm oil. Naranasan ng Indonesia noong malaking sunog sa nakalipas na 30 taon. 5 milyong ektarya nawasak sa isla ng Borneo noong 1983, i.e. ang ibabaw ng Belgium, Luxembourg at mula sa bahagi ng Holland. Noong 1998, malamang ang malalaking kumpanya sadyang nagdulot ng napakalaking sunog na humigit-kumulang 10 milyong ektarya upang palawakin ang kanilang mga plantasyon ng oil palm.

Sa Indonesia, isang kilala na ngayong ilustrasyon ng extension ng langis ng niyog palad sa kapinsalaan ng kagubatan ay ang pagkawala ng mga dakilang unggoy (Orang-utan), kasunod ng pagkasira ng kanilang tradisyonal na tirahan.

Deforestation, Martin Wegmann

Ang Brazilian Amazon ay sinisira upang bigyang-daan ang malawakang pagsasaka ng mga hayop o sa pagtanim ng soybean. Ang mga katutubong populasyon ng Amerindian na naninirahan sa ang kagubatan ay itinataboy sa kanilang teritoryo ng mga agro-industrial na kumpanya at dapat sumilong nang mas malayo, malayo sa mga bagong aktibidad na ito. Binubuo ng Amazon ang pinakamalaking reservoir ng biodiversity sa mundo. Ang patuloy na deforestation ng ecosystem na ito ay bubuo ng isa sa pinaka malalaking sakuna sa ekolohiya na maaaring mangyari sa ika-21 siglo. Ang napakababahala ay ang panganib ng pagkawala ng pinakamalaking espasyo tropikal na kagubatan ng planeta, na may malalawak na lugar ng primitive na kagubatan na hindi kailanman na-kolonya ng tao.

Malinaw na inilalarawan ng Madagascar ang ekolohikal na sakuna dulot ng deforestation. Sa kontekstong isla ng Malagasy, nabuhay ang mga species ng hayop at halaman natatangi sa mundo; nawala sila sa pabor sa savannah, ang iba ay pinalitan ng mga pananim na pang-export; dalawang katlo ng teritoryo ng Malagasy ngayon ay binubuo ng mga mahihirap na lupa na may mga nakakalat na halaman, o tapat na hubad.

Sa Asya, malaki rin ang pagkakalat ng kagubatan, dahil sa pressure demograpiko. Sinisira ng China ang mga kagubatan nito mula pa noong unang panahon at wala na 8% lamang ng mga kagubatan. Talamak din ang deforestation sa Australia na kamakailan lamang ay gumawa ng mga hakbang upang protektahan ang mga sinaunang kagubatan nito mula sa pambihirang kahalagahang ekolohikal.

Deforestation sa Amazon, Brazil © Google Earth